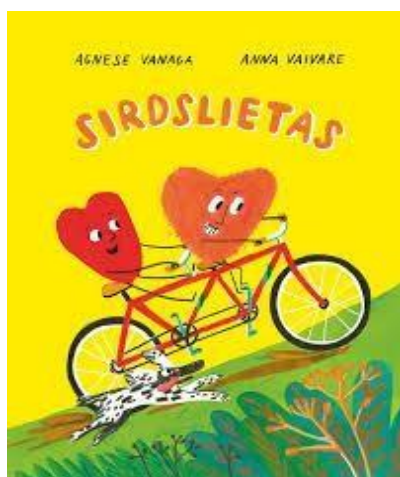
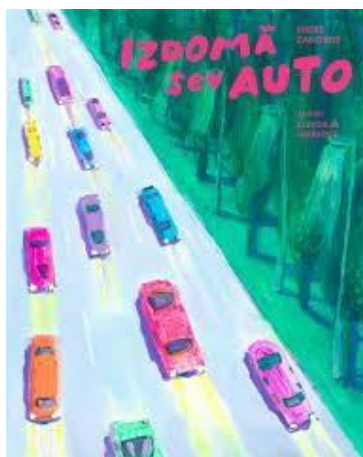

“Bērnu, jauniešu un vecāku žūrijas 2024” grāmatu kolekcija!

5+

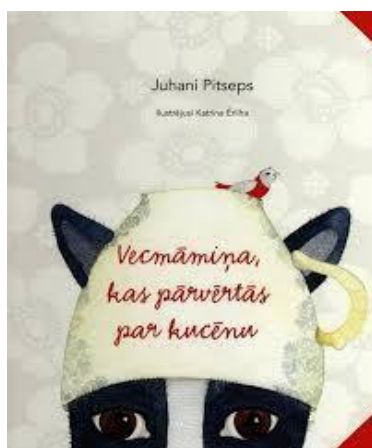

Komiksa “Sirdslietas” 25 epizožu varones ir divas sirdis – būtnes ar atšķirīgiem raksturiem, kas meklē draudzību un cenšas saprasties. Tās spēlējas un ķīvējas, spriedelē, kaitina viena otru un rūpējas viena par otru, pamazām cenšoties izaugt par vienkārši labām sirdīm. Vai vienkārši būt labam nav pats sarežģītākais uzdevums? “Sirdslietas” ir pretsāpju un izklaides līdzeklis mazām, vidējām un lielām sirdīm! Komikss piemērots pirmsskolas un jaunākā skolas vecuma bērniem.

Ineses Zanderes dzejoļu krājumā “Izdomā sev auto” ar gleznotāja Alekseja Naumova ilustrācijām sev piemērotus dzejoļus atradīs dažāda vecuma bērni, bet it īpaši – zēni, kuriem patīk automašīnas.

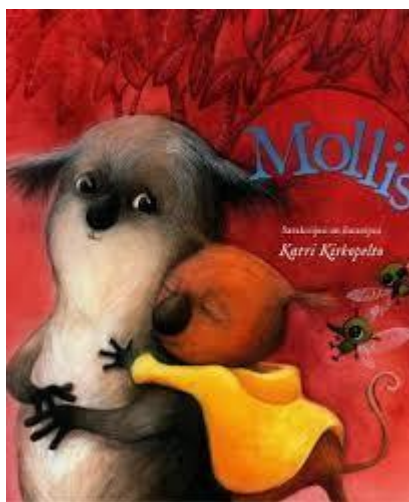
Dzejoļu varoņi ir dažādi auto un mehānismi, no limuzīna, autobusa un *FI* līdz pat pienvedējam, kombainam un atkritumu mašīnai. Automašīnas ir gan ceļotāji, gan pirmklasnieki, gan “autolāčplēši”, kas sargā Latviju, to līdzdalība aptver dažādas cilvēku dzīves jomas un visus gadalaikus ar katram raksturīgajiem darbiem, svētkiem un dabas ainām.

Šis ir sirsnīgs, omulīgs un vietām ļoti aizkustinošs stāsts – igauņu rakstniekam un dabas pētniekam Juhani Pitsepam tādi tie ir allaž. Juhani mīl dzīvniekus un putnus, vecus cilvēkus un mazus bērnus. Viņa grāmatas ir labestības pilnas un māca mazajam lasītājam līdzāsdzīvošanas mākslu. Ilustrējusi Katrīna Ērliha. Tulkojusi Marika Muzikante.

“**Kas aug parkā**” ir pasaka bērniem par svarīgām lietām: par izaugsmi un sevis atrašanu, par līdzībām un atšķirībām, kā arī par to, cik svarīgi ir, lai tev apkārt būtu kāds, kas ir kaut mazliet līdzīgs tev. Un vēl tas ir reizē ekoizglītojošs stāsts par kokiem mums apkārt, kuriem ejam garām, bet ne vienmēr zinām, kas tie ir. Tāpēc grāmata noderēs ikvienam mazajam lasītājam, kurš vēlas uzzināt visbiežāk sastopamo parka vai dārza koku nosaukumus, iemācīties tos atšķirt. Pateicoties lieliskajām ilustrācijām, būs tik viegli atcerēties, kā tie izskatās, kāda tiem ir miza, sēklas, lapas un ziedi.

Mollis ir maza radībiņa ar lielu sapni. Viņš ilgojas pēc drauga. Ar draugu varētu sačukstēties par noslēpumiem, ķiķināt kā kutinātiem, murrāt no labsajūtas, ieklausīties klusumā vai sagriezt visu ar kājām gaisā. Kādu dienu pie Moļļa durvīm klauvē Mazais Sisu, un viss mainās. Šī piemīlīgā grāmata ir lielisks ceļabiedrs krāsainajā jūtu pasaulē, palīdzot bērniem atpazīt un izprast savas emocijas. No somu valodas tulkojusi Maima Grīnberga.

Grāmatas varone Millija, tāpat kā daudzi bērni, ilgojas pēc sava sunīša. Viņas skolā meitenes lepojas ar saviem sugas suņiem un apmeklē ar tiem smalkus suņu klubus. Milliju smalkuma jautājums neinteresē, viņa vēlas sev draugu. Kad Millijas māte beidzot tomēr piekrīt, abas dodas uz dzīvnieku patversmi, un tur Millijas jūtas iekaro mazs sprogains sunītis, kuram meitene dod vārdu Princis. Millijas savādais suns skolā kļūst par nežēlīga izsmiekla objektu. Millija nepadodas, no sava drauga neatsakās, un uzzina noslēpumu – Princis ir īpaši dižciltīgs japāņu imperatoru suns, turklāt viņš prot runāt. Šī bērnišķīgā bilžu grāmata skar ārkārtīgi nopietnu sociālu tēmu. Galvenā varone sāpīgi pārdzīvo savu atšķirīgumu – viņa nepieder pie tā paša sociālā slāņa, kā vairums klasesbiedreņu, un attieksme pret viņas suni ir tikai veids, kā viņai uz to norādīt, kā viņu izstumt. Millija šajā situācijā spēj gūt emocionālu uzvaru. Latvijai raksturīga visai krasa sociāla noslāņošanās, un grāmata ir lielisks stimuln nopietnai sarunai par šo tēmu jebkurā ģimenē un klasē. No franču valodas tulkojusi Elīna Brasliņa.

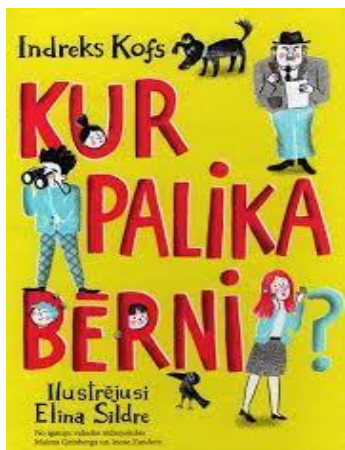
9+

Ērlenns Lū (Erlend Loe) un Kims Jorteijs (Kim Hiorthøy), kas ir vieni no ievērojamākajiem norvēģu autoriem, radījuši asprātīgu detektīvstāstu par norvēģu iecienīto brūno sieru. Karalis uzaicina uz pili pasaulē labāko brūno sieru. Vilcienā atklājas, ka uz siera parādījušies dibena nospiedumi. Karaļa brūnais siers ir sasēdēts! Tiek izsaukts Flufenberga kungs, pasaulē labākais detektīvs, kurš ātri aptver, ka dibenbandīts joprojām atrodas vilcienā. Var sākties aizraujošs dibentrilleris. Autori iedvesmojušies no Agatas Kristi romāna “Slepkavība Austrumu ekspresī”. Komiksa adresāts ir pirmsskolas un jaunākā skolas vecuma bērni. To no norvēģu valodas tulkojusi Jolanta Pētersone.

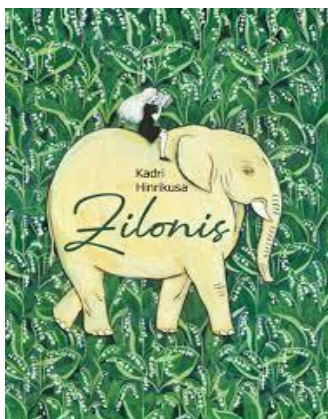
Tīnas un Mada, bērnu, kas līdzinās viens otram kā ūdens lāses, tētis no tantes saņem mantojumā vecu grāmatu sadzeltējušām lapām. Bērni skolā uzzina, ka tas ir ārkārtīgi vērtīgs izdevums. Grāmatu Mežaparka ģimnāzijas bibliotēkā izstāda apskatei, bet kādā liktenīgā naktī tā tiek nozagta. Policisti nozieguma vietā neatrod ne lietiskos pierādījumus, ne pirkstu nospiedumus. Grāmatas īpašnieki – trešās A klases skolēni Tīna un Madis – kopā ar divpadsmitās klases absolventu Paulu paši uzsāk izmeklēšanu. Tā viņus aizved pat uz citu valsti.

Igauņu dzejnieka Indreka Kofa (Indrek Koff) dzejoļu krājums **“Kur palika bērni?”**, ko no igauņu valodas atdzejojūšas Maima Grīnberga un Inese Zandere. Grāmatu ilustrējusi māksliniece Elna Sildre, tā adresēta pirmsskolas un jaunākā skolas vecuma bērniem un viņu vecākiem.

Indreka Kofa dzejoļu krājuma notikumi norisinās kādā ciemā, kur dzīve rit gludi un jauki – līdz kādu dienu visi bērni nolemj aizbēgt uz mežu, jo uzskata, ka tiek pārāk kontrolēti un komandēti. Taču izrādās, ka pieaugušajiem ļoti pietrūkst ierastās līksmās bērnu kļaidīšanas, skraidīšanas un lēkāšanas. Mērs sūta armiju viņus meklēt, skolotāja mēģina bērnus atvilināt atpakaļ ar kūku un konfektēm, negantais tēvocis Reins izsaka nīknus draudus, diriģents mēģina izmantot Mocarta un Baha darbus – taču nekas nelīdz. Kā pierunāt bērnus atgriezties mājās, lai ciematā atkal būtu dzīvība?

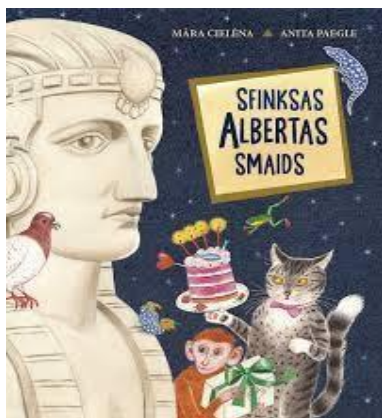
Grāmata jautros atskaņotos pantos, kuros netrūkst ne ironijas, ne spēlēšanās ar valodu, aizstāv bērnu tiesības un vedina pieaugušos nepadarīt dzīvi sev un bērniem par garlaicīgu pienākumu nastu, nepazaudēt bērnišķīgu prieku.

Kertai šķiet, ka viņa nekur neiederas. Attiecības ar klasesbiedriem nevarētu saukt par izcilām – meiteni vai nu ķircina, vai nosoda par labām sekmēm mācībās. Arī mājās neklājas labāk – tētis nav sajūsmā, ka viņai grāmatas un lasīšana patīk labāk nekā matemātika un datori, bet mamma, izdzirdot par Kertas problēmām, tikai nopūšas. Viendien, kad skolā gājis pavisam nelāgi, Kerta iepazīstas ar sparīgu horvātu meiteni Luciju, kas palīdz apjaust, ka tieši tādas meitenes kā Kerta ir īstas draudzības vērtas. Kadri Hinrikusa (1970) ir bērnu rakstniece un žurnāliste. Studējusi teātra zinātni Tallinas

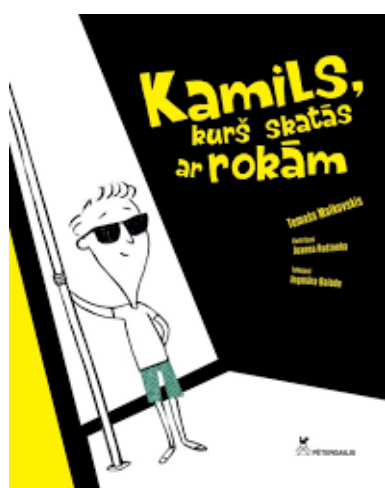
Universitātē, strādājusi Igaunijas Nacionālajā televīzijā, bet pašlaik ir redaktore bērnu žurnālā Tāheke. Hinrikusai lieliski padodas sirsnīgi un asprātīgi stāsti par bērnu ikdienas dzīvi. Viņas grāmatas divreiz iekļautas prestižajā White Ravens sarakstā.

Kadi Kurema (1963) ir ilustratore un grafiķe. Studējusi Igaunijas Mākslas akadēmijā, ilustrējusi 18 grāmatas bērniem, vairākas no tām iekļuvušas labāko igauņu bērnu grāmatu ikgadējā pieciniekā. Grāmata **“Zilonis”** 2021. gadā nominēta Igaunijas Kultūrkapitāla gadskārtējai bērnu literatūras balvai, bet 2022. gadā saņēmusi Tartu Bērnu literatūras balvu (Bērniības balvu). Latviešu valodā to tulkojusi vairākkārtējā Jāņa Baltvilka balvas laureāte Maima Grīnberga.

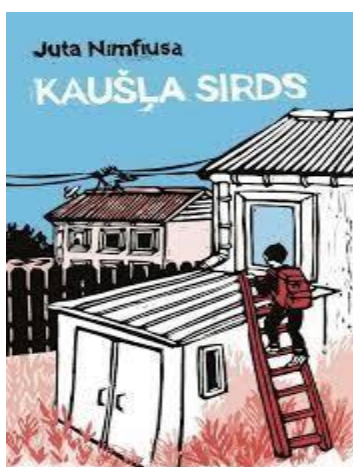
Niansēm bagātais teksts un smalkās ilustrācijas vēsta par Rīgas Alberta ielas iemītnieku pārdzīvojumiem un piedzīvojumiem. Gan akmens figūras, gan dzīvnieki, gan fantāzijas radītas būtnes vienojas kopīgā pasākumā – akmens sfinksas pazudušā smaida meklēšanā. Tas ir sirsnīgs, humorpilns un visnotaļ jēgpilns stāstījums par bezgala atšķirīgu būtņu apņēmīgu ceļojumu uz tālu zemi, lai atrastu risinājumu, kā palīdzēt savējiem. Raibu raibo pasakas tēlu pulku apvieno mīlestība pret savu ielu un azartiska tieksme iesaistīties notikumos, lai

padarītu to jaukāku. Rakstniece un māksliniece atdzīvinājušas šķietami stingos, klusos akmens tēlus, piešķirot katram no tiem raksturu, emocijas, idejas un dinamisku darbību. Šķirstot, pētot un lasot grāmatu, lasītājam/skatītājam būs iespēja izjust, cik labi, interesanti un svarīgi ir būt savas dzīvesvietas aktīvai daļai. Alberta ielas ārējam krāšņumam atbilstošās dzirkstošās ainas ietver neuzbāzīgu apliecinājumu, cik būtiska ir draudzība, gudrība, uzņēmība, mīlestība. Pasaka, kas pirmajā acu uzmetienā rāda karnevāliski ērmīgu būtņu pulku, kādu skatām jūgendstila ēku fasādēs, vedina aizdomāties dziļāk un tālāk, piemēram, par to, cik cieši mūsu pilsēta saistīta ar visu pasauli: lai uzzinātu, kur meklējams vietējās sfinksas pazudušais smaids, tās varoņi dodas uz Ēģipti pie Lielās sfinksas... Visi ielas iemītnieki, gan jumta varenie lauvas, gan ugunsspļāvējs pūķis, gan gudrā, bet trauzlā vardīte, ir vienlīdz svarīgi – tie papildina cits citu, atbalsta cits citu. To, ko neprot vai nespēj viens, var izdarīt cits. Grāmata bērniem un pieaugušajiem piedāvā iesaļot brīnišķīgā pasaulē, kas ir tepat – dažus soļus no trolejbusa vai autobusa pieturas. Tā ir mūsu pasakainā Rīga, kuru uz brīdi apmeklē viesi no dažādām zemēm. Šī grāmata ir vērti, kas ļauj mūsu pasakainajā pilsētā ieiet ne tikai uz īsu mirkli. Pasaka ir savdabīgs ceļvedis, kas piesaista ciešāk.

Tomašs Malkovskis ir godalgots poļu bērnu rakstnieks un vēstures mācību grāmatu autors, kura grāmata par zēnu Kamilu guvusi arī starptautisku atzinību un tulkota dažādās valodās. Kamils ir tāds pats kā citi bērni: viņš ir jautrs, dzīvespriecīgs. Tas nav parasts uzaugšanas stāsts, jo zēns jau kopš dzimšanas ir akls, taču ar ģimenes palīdzību Kamils iemācījies izmantot īpaši aso dzirdi, rosināt iztēli un “skatīties ar pirkstiem”. Viņa skatījums uz dzīvi ir bagāts, ironisks, dažreiz smieklīgs, dažreiz aizkustinošs. Bet vai viņš tiešām tik ļoti atšķiras no citiem? Kamils atgādina – ja ļoti gribam, varam darīt jebko. No poļu valodas tulkojusi Ingmāra Balode. Ilustrējusi Joanna Rušineka.

11+

Kajam pakrūtē ieperinājies milzīgs niknums, kas liek darīt nejaukas lietas. Viņš slikti mācās, izrunājas un dara pāri mazākajiem, tāpēc bērni no viņa izvairās. Skolotāji jūtas bezpalīdzīgi, un Kajam draud izslēgšana no skolas. Kad klasē ierodas jauniņa, Grēta, klases audzinātāja ieeļ zēnu par viņas aizbildni – tā ir pēdējā iespēja parādīt, ka viņš gatavs laboties. Taču tas nav vienkārši, jo Grēta ir īpašais bērns, lēnīga un ļoti emocionāla, tāpēc Kajam jāmacās būt pacietīgam.

“**Jandālinā**” atkal satiekas Kārļa Vērdiņa dzejoļu krājumos sastapti varoņi – tēti, mammas un viņu mazuļi, kuru sīkās roķeles stingri sagrābj savus vecākus kā ķīlniekus, liekot viņiem gan rūpēties un raizēties, gan priecāties un spēlēties, kopā ar bērniem apgūstot pasaules kārtību. “Desiņa – panniņa/ pīlīte – vanniņa/ pupiņas – bļodiņa/ čuriņa – podiņa...” Kā gan var droši zināt, kā ir pareizi? Varbūt tieši rutīnas nogurdinātie vecāki ir tie, kam gribas kaut ko sajaukt un sajandalēt: “desiņu – podiņa/ pīlīti – bļodiņa/pupiņas – vanniņa/ čuriņu – panniņa”, bet bērni tiecas pēc kārtības un drošības: “stingri jo stingri prasa/ lai pareizi visu lasa:/ lai aitiņa saka bē bē/ lai zivtiņa klusēt prot/ lai tētis nespurdz un neākstās/un mamma nāk pabarot”.

Dinamiska, saturīga, izziņas bagāta un vizuāli iespaidīga lasāmviela, kuras primārā mērķauditorija ir jaunie lasītāji, taču šo romānu droši var ierindot kategorijā “grāmata visu vecumu lasītājiem”.

Grāmatā skartas vairākas mūsdienu sabiedrībā aktuālas tēmas – vēstījums neuzbāzīgi, tomēr spilgti un tēlaini aprāda, kādu ietekmi cilvēki atstāj uz dabu un apkārtējo vidi, ļauj ielūkoties varoņu iekšējā pasaulē, savstarpējās attiecībās, akcentējot mentālās veselības nozīmību. Šis darbs sniedz gan literāru baudījumu, jo sarakstīts liriskā, skaistā un aizraujošā valodā, ir intriģējošs un dinamiskiem sižeta

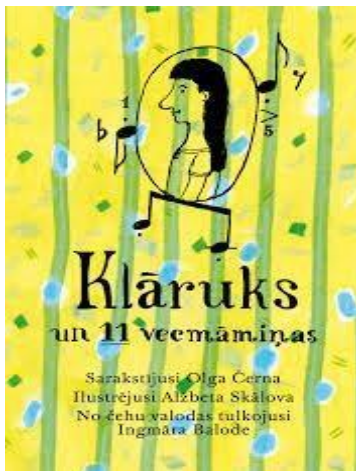
pavērsieniem bagāts, gan vizuālu gandarījumu, ko sniedz grāmatas ilustratora radītie dinamiskie un spilgtie sižeta attēli. Ekoloģijas jautājumiem velītū grāmatu jaunažiem lasītāžiem latviešu valodā nav pārāk daudz, arī tik iespaidīgs vizuālais risinājums, izmantojot tikai divas krāsas un caurspīdīga pauspapīra ielīmes, ir salīdzinoši reti sastopams un ne vien paspīlgtina teksta emocionālo iespaidu, bet arī rosina iztēli.

“**Saules sargātāja**” ir brīnišķīgs stāsts bērniem un pieaugušajiem, tā ir grāmata, ap kuru pulcēties ģimenei.

Lilijas dzīvē ir pienācis laiks starp bērniību un jaunību. Viņa mainās, taču daba ap viņu ir tāda, kā bijusi vienmēr. Lilijai ir tikai vāras atmiņas par sauli, un pasaule, kuru viņa pazīst, ir lietaina un tumša. Slapjajā zemē nekas neaug, neviens stādiņš nejūtas labi mūžīgajā puskrēslā.

Lilija ir bārene un dzīvo kopā ar savu vectēvu, kas apgādā ciemu ar dāržeņiem. Kādu dienu viņš aizmirst savu pusdienu maizi, un, aizskrējusi viņam nopakaļ uz siltumnīcu, Lilija atklāj kaut ko tādu, kas mainīs visu. Viņa ierauga slepenu taciņu, kas ved uz mežu, kur bērni nedrīkst staigāt. Taču ziņkārīgā Lilija nav tāda kā citi, viņa apspiež bailes un dodas prom pa taku. Aiz tumšajiem koku stumbriem ir cita, ziedoša pasaule. Tā ir kā liela pasaka. Lilijai būs jāsaskaras ar savām lielākajām bailēm, taču viņa atradīs arī mīlestību un prieku – un cerību uz pavasari.

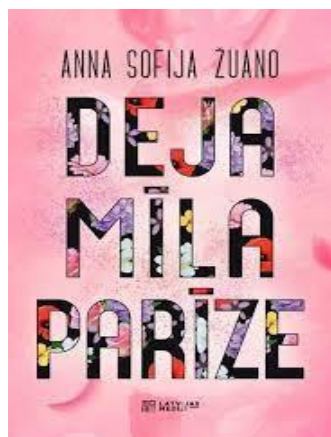
"Klāruks un 11 vecmāmiņas" ir vēstulromāns – bērnu literatūrā reti sastopams žanrs. Grāmatas formāts un dizains veidots pastkartes formātā. Klāruka vectētiņš Tomāšs, kurš meiteni audzina, ir skursteņslauķis. Kādu dienu viņš nokrīt no jumta un nokļūst slimnīcā, bet Klārukam jāpaliek pie diezgan nejaukas kaimiņienes. Meitene raksta vectētiņam vēstules, no kurām viņš saprot, ka Klārukam labi neklājas. Vectētiņš nosūta mazmeitu pa kārtai pie dažādām senām jaunības draudzenēm, kas viņu kādu laiku pieskata un audzina – katra pēc savas gaumes un saprašanas. Klāruka dzīve bez vectēva ir grūta, bet neticami interesanta, jo par viņu rūpējas veselas 11 vecmāmiņas!

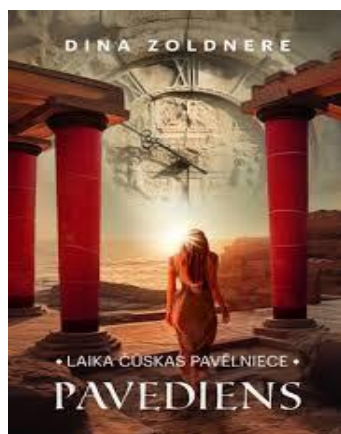
Dzīve ir pārsteigumu pilna, bet dažreiz tie ir negaidītāki, nekā mēs spētu iztēloties savās vispārdrōšākajās domās. Kādā pavisam parastā vakarā trīspadsmitgadīgā Beatrise kaimiņu mājas logā ierauga meiteni zilā kleitiņā. Viņas iepazīstas un kļūst par nešķiramām draudzenēm, tomēr šī draudzība ir neparasta – tā saistās ar kādu baisu atgadījumu. Lai noskaidrotu patiesību, meitenēm jāpārvar bailes un jādodas bīstamā piedzīvojumā. Soli pa soli abas tuvojas noslēpumam, kuru viņām nebija paredzēts uzzināt.

"Meitene zilā kleitiņā" ir Ž. Lazdovskas otrais darbs. Debijas stāsts "Neatskaties" piedalījies lasīšanas veicināšanas programmā "Bērnu, jauniešu un vecāku žūrija 2022" un ieguvis lasītāju atsaucību.

15+

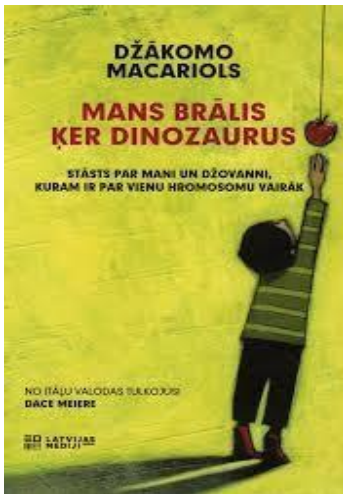

Pusaudžu romāns. Skūpsti, kruasāni, balets, mākslas noslēpumi, un tas viss – Mīlestības pilsētā Parīzē. Septiņpadsmit gadus vecā Mia ir talantīga balerīna, kura sapņo reiz dejot Amerikas lielākajā baleta teātrī. Viņa ir ieradusies Parīzē, lai piedalītos prestižā vasaras deju programmā, un viņai ir sešas nedēļas, lai iegūtu iespēju uz noklausīšanos. Taču Parīzē Mias apņēmība pievērsties tikai treniņiem tiek krietni vien pārbaudīta. Kopā ar apburošo Luiju viņa iepazīst Parīzi un atklāj tās noslēpumus. Kad Mias baleta karjerai, kam viņa veltījusi visu dzīvi, draud pienākt beigas, meitenei jāsaprot, kas tieši dzīvē ir vissvarīgākais. No angļu valodas tulkojusi Krista Betija Samauska.

Doroteja ir gluži parasta meitene. Viņa ir pabeigusi 9. klasi un vasarā dzīvo pie krustmātes Tutas Jūrmalā. Bauda skaistās kūrortpilsētas atmosfēru, bet... Ir kāds noslēpums. Doroteja spēj pārvietoties laikā un var nokļūt pagātnē tikpat viegli kā...citā istabā.

Ar kādas senas, nejauši rokās nonākušas lietas palīdzību Doroteja tiek aizrauta uz Krētas salu, senāko Eiropas civilizācijas šūpuli. Neparastās situācijas iedrošināta, viņa nolemj uzspēlēt kādu nevainīgu spēli, izlikties par meiteni no Grieķijas. Tas izraisa lavīnai līdzīgu notikumu virkni. Doroteja iemīlas Sīriusā, bet nespēj puisim atzīties, ka ir no cita laika.

Tev ir pieci gadi, divas māsas, un tu ļoti vēlētos, kaut būtu arī mazāks brālītis, ar kuru kopā spēlēt futbolu. Kādu vakaru vecāki paziņo, ka tev būs brālis un ka viņš būs īpašs. Tu esi laimīgs – "īpašs" tev nozīmē "supervaronis". Tu pat izvēlies viņa vārdu: Džovanni. Kad Džovanni piedzimst, tu pamazām saproti, ka, jā, viņš atšķiras no citiem, bet viņam nav superspēju. Tad tu uzzini frāzi "Dauna sindroms", un sākotnējais prieks pārvēršas nepatikā, pat kaunā. Tikai vēlāk sapratīsi, ka sākotnējā doma nemaz nebija tik nepareiza. Ļauj Džovanni dzīvespriekam pārņemt tevi savā varā un secināt, ka, iespējams, viņš patiešām ir supervaronis. Un katrā gadījumā – tavs labākais draugs. No itāļu valodas tulkojusi Dace Meiere.

Ilustrētajā romānā, kas vieglā un nepiespiestā veidā runā par nopietnām lietām, 16 gadus vecā Maija savas jūtas izsaka vārdos un attēlos. Viņa ieraksta savu dzīvi dienasgrāmatā, kas vienlaikus ir arī skiču burtnīca. Maija vēl mācās skolā, bet arī strādā sulu veikalā un bieži rūpējas par divām jaunākajām māsām, lai vientuļā māte varētu atpūsties. Katrai māsai ir cits tētis. Maijas āriene un uzvedība neatbilst ierastajām ārējā skaistuma normām, bet viņa veiksmīgi saņem atbalstu no draugiem un nostiprina pārliecību par sevi un savām tiesībām uz personisku laimi. Ilustrējusi Anna Guzella. No vācu valodas tulkojusi Signe Viška.

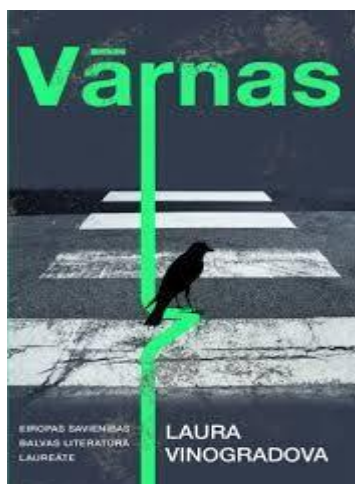
Pazīstamās latviešu bērnu rakstnieces Luīzes Pastores jaunākais darbs veltīts pusaudžu auditorijai un aizved lasītāju jau nedaudz piemirstā pagātnē. Tā sižets risinās deviņdesmito gadu otrajā pusē, kad Latvijā strauji ienāca glancētie žurnāli, reklāma un televīzijas seriāli. Grāmatas galvenā varone, trīspadsmitgadīgā Beta, pati īpaši nevēlas pieteikties atlases konkursam par lomu topošā pusaudžu seriālā. Toties viņas mammai tā šķiet lieliska iespēja. Visiem par pārsteigumu Betai paveicas nokļūt izredzēto jauniešu vidū, un vesels gads meitenes dzīvē aizrit, gatavojoties lielajai zvaigžņu stundai televīzijas ekrānos.

“Stāsts par kaķi, kurš izglāba grāmatas” ir aizkustinošs vēstījums par to, kā saņemties un rast drosmi, par to, kā rūpēties par citiem, un – jo īpaši – par grāmatu apbrīnojamo spēku.

Pēc vectēva nāves Rintaro ir patiesi bēdīgs, jo tā vien šķiet, ka grāmatnīcu nāksies slēgt. Bet uzrodas runājošs kaķis, vārdā Tīģeris, ar neparastu lūgumu. Kaķis meklē grāmatmīli, lai kopā ar viņu paveiktu ko svarīgu. Tā nu šis savādais pāris dodas brīnumainos piedzīvojumos, lai izglābtu grāmatas no cilvēkiem, kuri tās ir ieslodzījuši, bojājuši un... nodevuši.

VECĀKIEM

Pie lasītājiem dodas Eiropas Savienības balvas literatūrā laureātes Lauras Vinogradovas jaunais darbs “**Vārnas**” – emocionāli piesātināts, skarbi patiens garstāsts, kura centrā ir bērnunama audzēknes Sannas un viņas meitas Lias likteņi. Bērnunama uzspiestais zīmogs paliek Sannas dvēselē uz visu mūžu, taču arī Liai jācīnās gan ar sevi, gan apkārtējo vidi, lai spētu pieņemt sevi tādu, kāda viņa ir – atšķirīga no citiem.

Bet tad Lia un viņas tēvs Andrejs negaidot saskaras ar savām saknēm – kādu romu dzimtu, no kuras viņi līdz šim ir mantojuši vien ārējo izskatu...

Rūta Hogana sarakstījusi jaunu smeldzīgi apburošu romānu! “Kvīnijas Malones **“Paradīzes viesnīca”** ir brīnišķīga grāmata un aizkustinošs mātes un meitas un arī draugu savstarpējo attiecību atainojums. Daudz pievilcīgu tēlu, tostarp arī Braitonas pilsēta kā viens no svarīgākajiem starp tiem.

Čehu rakstnieces Viktorijas Hanišovas romāna „Sēnotāja” centrā ir jauna sieviete Sāra, kura jau vairākus gadus trūcīgi pārtiek no sēņu lasīšanas, to piegādes provinces restorānam. Būdam brīvprātīga vientuļniece, viņa tikai reizumis dodas uz pilsētu pie psihiatres, lai pārliecinātu par savu līdzsvaroto garīgo stāvokli. Ziņa par mātes nāvi Sāras dzīvi īpaši nemaina. Viņa piedalās bērēs, satiekas ar brāļiem, no kuriem jau sen atsvešinājusies, un atgriežas mežā. Taču ģimenē piedzīvotā bērnības trauma un pāri nodarītais paliek. Viktorije Hanišova bez aplinkiem un vienlaikus iekļūstīgi mēra, ko spēj izturēt bērna dvēsele un kur ir ģimenes robežas. Latviešu lasītājam, kas mēdz būt tikpat kaislīgs

sēnotājs kā čehi, līdztekus dramatiskajam Sāras stāstam un atklāsmei par to, kāpēc jaunai sievietei jāpārtiek no sēņošanas, interesanti būs arī turienes sēnotāji, viņu paradumi, mežos sastopamās sēnes un to pagatavošanas paņēmieni...

Romāns “Nepieradināts putns” vēsta par uzticēšanos dzīvei un kļūdām, no kurām nav pasargāts neviens. Taču tās var labot... Vai vismaz mēģināt labot. Mazā Linda no skolas pārnāk vien mirkli par vēlu – nekad nesatiktais tētis jau ir aizgājis. Ilgu laiku arī pieaugusī Linda lolo cerību tēvu reiz satikt, taču, kad tāda iespēja rodas, nav pārliecināta, vai to vēlas. Linda, viņas māte un citi pieredz negaidītus likteņa pavērsienus un izdzīvo plašu emociju spektru. Tomēr katrs kritiens dāvā iespēju izplest spārnus un lidot.